

sq̄ demones ab eo sepabit. et cōtra aduersa omnia securitatē sibi dabit p̄petuā. Secundo esdre q̄rto. Tunc ait rex. qz inuētus es sapiētior p̄nu^s michi sedebis et cognatus meus v̄beris.

Diabolus

Appollonius dux demetrii reḡ ionathā ad descēdēdū de montibus ad campum prouocat et ibi plū sibi parat. Tu solus inquit resistis nobis qui p̄tātē exerceas contra nos in mōtib^{us}. h̄ descende ad me in campū z̄.

Sic vere dyabolus sūme mītur hoīem de mōtib^{us} cōtemplacōis ad campū exterioris actiōis vel de mōte religionis ad cāpū mūdane habitacōis trahere sperās cōn̄ ipsū facilius p̄ualē. Victo appollonio mlti de exercitu suo ad templū dagō fugerūt sed ionathas ipsos p̄sequen^s ignē tēplo adhibuit. et octo milia vna cū tēplo succēdit. Sic ionathas p̄ps̄ finaliter appollonium idest diabolum vincet et exercitū reproborum qui nūc in templo huius mundi securos se esse reputant in inferno deiciet et succendet. Ps. Ignis ante ipsū p̄cedet et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Ptolomeus rex egipti dedit alexandro regi asie filiā suā in vxorē. Tādem cōcipiuit regnum ipsius et q̄rebat in dolo obtinē eū et adiūgē regno suo. et ideo congregauit exercitum suum sicut arenā

maris et intrat regnum alexandri et apiebāt ei ciuitates. Sic enim p̄ceperat alexander pro eo q̄ socius eius esset p̄tolomeus et cōsideret in eodē. Ipse vero statim ciuitates occupabat. et ibi p̄ custodia suo noīe faciēda milites assignabat. et intrauit p̄tolomeus antiochiam et imposuit sibi duo diademata scilicet egipti et asie et filiā suā quā alexandro dederat abstulit ab eodem imponens ei licet falsē q̄ ipsaz̄ voluerat occidisse et dedit eam demetrio inimico alexandri et vēit alexander contra eum in preliū et victus fuit et fugit in arabiā. et sic p̄tolomeus optinuit regnum eius. Gadiel autem arabs abstulit alexandri caput et misit p̄tolomeo. Verumtamen sic actum est q̄ dictus p̄tolomeus post tantam gloriam tam prodiciose acquisitam infra tres dies mortuus est et exercitus eius qui erat in castris occidit eos q̄ erant in custodijs ciuitatum.

Ista possunt exemplariter allegari contra multos primo enim allegari potest contra proditores. qui in dolo et sub specie amicicie occupant quandoq̄ aliorum dignitatem et regna et tūc publice rumpunt fedus et amicitiam quam habuerant cum eis imponētes falsa c̄mina vt occasionem habeant ab eis recedēdiquia sicut dicitur in libro proūbiōz̄ salomois decimo octauo.